

[Leif Hermann]

Leif Hermann (SF):

Det, jeg gerne vil bede hr. Ole Vig Jensen om måske at uddybe lidt mere, er det radikale venstres betænkningssbidrag for så vidt angår den del af frikommuneforsøgene, der omhandler planlægningslovgivningen. Herom skriver – formentlig – hr. Ole Vig Jensen:

»Det radikale venstre ønsker også at påpege, at med de hidtil kendte forsøgsprojekter vil man ikke med rimelighed kunne forvente at drage landspolitiske konsekvenser af de pågældende forsøg.«

Nu vil jeg godt vide, hr. Ole Vig Jensen: hvad er meningen med at igangsætte forsøgene, medmindre meningen er at skabe en slags forbundsstatsdannelse i dette land, hvor vi har én lovgivning, der gælder i én del af landet, og en anden i en anden del af landet. Jeg vil gerne vide: hvad er meningen med at igangsætte forsøgene, hvis ikke der skal kunne drages nogle landspolitiske konsekvenser af dem, enten at dette duede ikke, eller at dette er noget, vi kan overføre til andre?

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Til hr. Leif Hermann skal jeg sige, at hele tankegangen bag denne lovgivning jo er, at der undervejs kan opstå flere og nye forsøgsprojekter. Det er hele ideen i frikommuneprojektet. Det er jo også grunden til, at der er kommet ekstra lovgivning, og at der formentlig vil komme yderligere lovgivning, som åbner for forsøgsmuligheder. Det vil jeg sige, at med de bemærkninger, vi har gjort i betænkningen, mener vi, at på nuværende tidspunkt må man nok formode – men vi afviser ikke, at forsøg kan gøres – at de begrænsede forsøg, der er på planlægningslovgivningens side, formentlig vil være for isolerede til, at man af dem kan drage landspolitiske konsekvenser. Det betyder ikke, at vi vil afvise, at de kan gennemføres, men man kan meget nemt forestille sig, at der i det videre forløb kommer flere forsøg, sådan at der af det samlede erfaringsmateriale, der efter 4 års forløb vil blive stillet til rådighed for regering og folketing, vil kunne drages landspolitiske konsekvenser, hvad enten de så måtte blive positive eller negative. Det vil vi se på til den tid.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Ja men så fik vi det at vide. Nu vil jeg så gerne spørge hr. Ole Vig Jensen: hvad er det i grunden for nogle mulige landspolitiske konsekvenser, der kan ligge i, at man flytter kompetencen med hensyn til kvalitetskontrollen med henholdsvis kommuneplanlægningen og lokalplanlægningen? Er det ikke lige så meget et spørgsmål om at sige: vil vi have den kvalitetskontrol, eller vil vi ikke have den, sådan som lovforslaget er formulert?

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg har bemærket, at der fra ordføreres side her har været bebudet, at man i forbindelse med forslaget tredje behandling ville komme med mere principielle bemærkninger i forbindelse med frikommuneprojektet, og jeg ser frem til, at vi også ved den lejlighed kan få en udveksling af synspunkter og en debat om tingene. Det har på et tidspunkt været forudset, at der skulle være en egentlig redegørelsesdebat om frikommuneprojekterne, men jeg tror, alle har været enige om, at der på nuværende tidspunkt ikke er noget særligt behov for en stor debat om frikommuneprojekternes situation, men at vi med fordel vil kunne vende tilbage til den på et senere tidspunkt. Men som sagt, tredje behandling er jo også en god lejlighed til at samle de bemærkninger op, som der måtte være af mere generel art.

Jeg er glad for, at forslaget, som det foreligger nu her ved anden behandling, er blevet så godt modtaget. Langt de fleste af bestemmelserne i den nye lov vil der tilsyneladende kunne opnås en meget bred tilslutning til fra folketingets partier. Det synes jeg er vigtigt, for hvis der ikke er en rimelig bred opbakning bag frikommuneideen, mister den noget af sin slagkraft, og de mange forsøg i kommunerne vil have en risiko for at blive tabt på gulvet.

Men naturligvis har nogle af bestemmelserne i lovforslaget ikke kunnet være lige tilfredsstillende for alle. Det er heller ikke sådan, at regeringen er begejstret for alle forslagene, men det er nu engang prisen for, at vi har valgt at lade kommunerne selv bestemme forsøgenes indhold og form.

Ifølge frikommune-loven kan der ikke laves forsøg, der anfægter borgernes retssikker-